

ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਥ੍ਰੋਲਣਾ ਅਤੇ ਅਖ਼ਤਿਆਰ

6

ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ

ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਮਝ ਨਾਲ (ਜਿੱਤਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ) ਹੋਣਾ, ਬਾਈਬਲ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਨਿਰੁਵਤਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਬਦਲਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦਾ ਮਕਸਦ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਦਾ ਮੁੱਖ ਮਕਸਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਦਾਚਾਰੀ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਭਾਵ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਇਹਦੇ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਹੋਣ ਦੇ ਪੱਕੇ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਲੋਕ ਹਿਤੇਸੀ ਰਵੱਦੀਆਂ

ਨੇਕ ਸਾਮਰੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਮਦਦ ਦੇ ਲੋੜਵੰਦ ਹੀ ਸਾਡੇ ਗੁਆਂਢੀ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੌਮ ਦੇ ਹੋਣ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਜਾਹਿਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਵਾਲਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਬੱਚੇ

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਰੁੱਝਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆ ਬਾਹਵਾਂ ਵਿਚ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢਿਆ। ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਹਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਨਾਲ ਲੱਖਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਰੀਆਂ ਤੇ ਅਸਰ ਪਿਆ। ਮਸੀਹੀਅਤ ਨੂੰ ਕਬੂਲਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਾ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਲਪੁਣੇ ਅਤੇ ਬਚਪਨ ਨੂੰ ਮਾਣਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿੰਦਰੀ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰਮੀਰ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਮਹਿਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵੀਹ ਸਦੀਆਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਪ੍ਰਮੀਰ ਅੱਜ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਬਦਸਲੂਕੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾਲ ਹੀ ਦਹਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਔਰਤਾਂ

ਔਰਤਾਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਸਨ। ਉਹਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ 'ਤੇ ਬੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਸੀ। ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿਚ

ਔਰਤ ਦੀ ਹਾਲਤ ਗੁਲਾਮ ਨਾਲੋਂ ਬੇਹਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਆਹੁਤਾ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਅਣਵਿਆਹੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਖਿੱਡੋਣਾ ਜਾਂ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗੁਲਾਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ। ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਜ਼ਲਾਲਤ ਭਰਿਆ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਾਰੂ ਸੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਸੇਰੇ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਭਰੇ ਲੇਖਾਂ ਤੋਂ ਕਦੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦੀ ਕੋਈ ਮਾਂ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਅਗਸਟਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਪਾਈਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਅਤੇ ਬੇਦੀਣ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਮਰਾਟ ਜੂਲੀਅਨ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਲਿਬੇਨਿਯੁਸ ਨੇ ਅੰਬੁਸਾ ਨਾਮਕ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਮਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਚਿੱਲਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਂਵਾਂ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ।’’ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕ ਵੀ ਹੁਣ ਔਰਤ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੀ, ਉਹਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾ ਮੰਨਣ ਲੱਗੇ ਹਨ।

ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਘਰ

ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਚ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਘੱਟ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰੋਮੀ ਲੋਕ ਘਰ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਲੋਕ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਐਨਾ ਬਚਦੇ ਸਨ ਕਿ ਅਗਸਤੁਸ ਨੂੰ ਕੁਆਰਿਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਉਣੇ ਪਏ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਇਕਾਈ ਦਾ ਟੁੱਟਣਾ ਰਾਜ ਲਈ ਤਬਾਹਕੰਨ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਵਿਆਹੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਨੈਤਿਕਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਕ ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘‘ਵਿਆਹ ਦੇ ਬੰਧਨ ਉਨੀਂ ਹੀ ਛੇਤੀ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਜਿਨੀ ਛੇਤੀ ਬਣਦੇ ਸਨ।’’ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮੀਆਂ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤਲਾਕਾਂ ਤੋਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤਲਾਕਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਹਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਈ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ, ਮਸੀਹੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਰੋਗੀ

ਯੂਨਾਨ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਨਾ ਤਾਂ ਧਰਮ ਅਤੇ ਨਾ ਫਲਸਫੇ ਨੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਅਫਜ਼ਾਈ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਉਹ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਾਲਮ ਬਣਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਲੋਕ ਹਿਤੈਸ਼ੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਇਕ ਅਮੀਰ ਰੋਮੀ ਦਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਸੀ, ‘‘ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਨਾ ਨੀਵਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਜ਼ਲੀਲ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਚੂਰ ਨਾ ਨਸਾ ਸਕੋ?’’ ਰੋਮ ਵਿਚ ਮੰਗਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਟੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਕਦੀ-ਕਦੀ ਖੈਰਾਤ ਮਿਲ ਤਾਂ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਖੈਰਾਤ ਦਿਲੋਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਹਦੇ ਉਲਟ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੰਗਤਿਆਂ ਅਤੇ ਸਤਾਏ ਹੋਇਆਂ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਪ ਵੇਖ ਕੇ ਬੇਸਾਅਸਰਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਕੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਾਂ ਦਾ ਮਨ ਜਿੱਤ ਲਿਆ

ਹੈ। ਅੱਜ ਵੀ, ਨਾਸਤਿਕ ਲੋਕ ਭਾਵੇਂ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਘੱਟ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਹਕੀਕਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੀ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਖਾਸ ਅਧਿਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦੂਜੇ ਧਰਮਾਂ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਹੈ।

ਇਹਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਦਯਾ ਅਜੋਕੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਸਿਰਫ ਉਹਦੇ ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਸੱਚ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਲੋਖਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਗੈਰ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਜੋਸ਼ ਭਰਿਆ ਹੈ।

ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼

ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਵਿਗਝੀ ਹੋਈ ਸੋਚ ਲਈ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ ਵਿਚ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਖਤਰਨਾਕ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਜਿੱਤਣ 'ਤੇ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਅਣ-ਮਨੁੱਖੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਗੁਲਾਮੀ

ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਰੋਮੀ ਹਕੂਮਤ ਵਿਚ ਛੇ ਕਰੋੜ ਅਜ਼ਾਦ ਪੁਰਖ ਅਤੇ ਛੇ ਕਰੋੜ ਗੁਲਾਮ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਜਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਘਟੀਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਰੋਮੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹਲ ਵਾਲੇ ਬਲਦ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੌਤ ਸੀ, ਪਰ ਗੁਲਾਮ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਟਰਜਨ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਅਖਾੜੇ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਬਰਦਸਤੀ ਲੜਵਾਇਆ ਸੀ।

ਇਤਿਹਾਸ ਗਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀਅਤ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਇਹਨੇ 'ਨਿਰਪੱਖ ਨਿਆਂ, ਆਤਮ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹੇ ਪੁੱਟ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।' ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਅਪੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਤਲਨਾ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਧਰਾਧ ਉੱਤੇ ਕੁਹਾੜੇ ਵਾਂਗੂੰ ਹੈ। ਹਣ ਤਕਰੀਬਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰੀ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਜੰਗ

ਜੇ ਸਭ ਲੋਕ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਵਿਅਪੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਣ ਤਾਂ ਲੜਾਈਆਂ ਹੋਣ ਹੀ ਨਾ। ਭਰਾਵਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹੀਅਤ ਫੈਲਦੀ ਹੈ ਉੱਥੇ ਲੜਾਈ ਦੀ ਇੱਛਾ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲੜਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰਆਤੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਹਦੇ ਇਲਾਵਾ ਲੜਾਈ ਦੇ ਖੋਡ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਮਸੀਹੀਅਤ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡਿਆ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੈਂਦੀਆਂ ਨਾਲ ਸੱਭਿਆਚਾਰੀ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਸੰਦ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿਫਾਜਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਖਮੀ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੀਤੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇੰਜ ਸੱਭਿਆਚਾਰੀ ਬਣਨ ਦੀ ਯਿਸੂ ਦੀ ਛੋਹ ਨੇ ਕਈ

ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦੇ ਜਵਾਬ 'ਚ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੇ ਲੜਾਈਆਂ ਕਰਵਾਈਆਂ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਰਹਿਨੁਮਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਫਿਰ ਗਏ ਸਨ।

ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਵਿਚ ਕਮੀ

ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਆਮ ਗੱਲ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਰਾਜਾ ਕਿਲਾ ਵੀ ਜਾਲਮ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਦੇਵਤਾ ਵੀ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਨੂੰ ਅਨੈਤਿਕ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੱਖਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਸੀਹੀਅਤ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਵਿਚ ਕਮੀ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੇ ਮੰਦਿਰਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਿਆ ਹੈ।

ਸਧਾਰਣ ਨੈਤਿਕਤਾ

ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਹੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਹਦੀ ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ‘ਨਾਸਤਿਕਵਾਦ ਕਿਸੇ ਬੁਰੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ।’ ਇਹਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਮਸੀਹੀਅਤ ਲਈ ਆਪਣਾ ਆਪ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲਗਾਤਾਰ ਬੁਰਾਈਆ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੌਜ ਕੇ ਆਦਰਸ਼ ਸਦਾਚਾਰੀ ਵਿਹਾਰ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੈਤਿਕ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਅਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕੰਮ ਦੀ ਕਦਰ

ਕਿਸੇ ਜਮਾਨੇ ਵਿਚ ਹੱਥੀਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਨਖੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅਫਲਾਤੁਨ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨਾ ਬੇਈਜ਼ਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਗਸਤੁਸ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਇਕ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਬਾਗ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਹੀ ਮੌਜ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਤਰਖਾਣਾ ਅਤੇ ਪੋਲਸ ਵੱਲੋਂ ਤੰਬੂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ‘‘ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ’’ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਕਦਰ ਨੂੰ ਇੱਜ਼ਤ ਮਿਲਣ ਲੱਗੀ। ਹੁਣ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਮਿਲਣ ਲੱਗੀ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੰਜ ਮਸੀਹੀਅਤ ਨੇ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜਿੰਦਗੀ ਪ੍ਰਤੀ ਰਵੱਦੀਆਂ

ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜਿੰਦਗੀ ਪ੍ਰਤੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਨਿਰਾਸਾ

ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਰਟ੍ਟਡ ਰੱਸਲ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੁੱਖਾ ਹੈ:

ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਗਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਗੁਰਬੜ ਅਤੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਰ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਹੀ ਕਿਸੇ ਬੋਹੜ ਦੁਸ਼ਟ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਦੁਰਘਟਨਾ ਹੀ ਘੱਟ ਪੀੜਾਦਾਇਕ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਵ ਲੱਗਣ ਵਾਲਾ ਲਗਦਾ ਹੈ।¹

ਇਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿਦਵਾਨ, ਲੁਕਰੇਟਿਊਸ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ‘ਹਨੂਰੇ ’ਚ ਲੰਮਾ ਸੰਘਰਸ਼’ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਹਨ। ਕਈਆਂ ਲਈ ਬੁਦਕਸੀ ਇਕ ਸੁਭ ਵਿਚਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਬੇਪ੍ਰਤੀਤੇ ਲੋਕ ਬੇਕਾਰ ਫਲਸਫੇ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਸੂਰਜ ਦੀ ਚਮਕ ਨੂੰ ਬੇਜਾਨ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਵੇਖ ਕੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਇਕੱਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨਿਰਾਸਾ ਦਾ ਗਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਹੈ।

ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸੰਦੇਹਵਾਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਤੋਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਜੋਸ਼ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ‘ਜਿਹਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਉਸ ’ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ।’ ਇਹਦੇ ਉਲਟ, ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲੋਕ ਆਸ਼ਾਵਾਦ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਭਰਪੂਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੀਰਜ ਅਤੇ ਅੰਨੰਦ ਹੈ।

ਮੌਤ ਪ੍ਰਤੀ ਰਵੱਦੀਆ

ਮੌਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬੇਵਿਸ਼ਵਾਸਿਆਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਐਨੀ ਤਰਸਯੋਗ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲੁਕਰੇਟਿਊਸ ਨੇ ‘‘ਆਪਣੇ ਦੁਖੀ ਦਿਲ ਨੂੰ ਨਿਰਮੇਹੇ ਐਨਸਬੀਸੀਆ ਨਾਲ ਸਕਤੀਹੀਣ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ।’’ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:

ਅਜੇ ਵੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਵਿਚ ਝੁਕਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਗੁਜ਼ਾਰਨ ਦਾ ਸੰਤਾਪ, ਇਕੱਲੇਪਣ ਦੀ ਤੜਫ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖੌਫ ਦੇ ਭਰ ਦਾ ਕੋਈ ਇਲਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੇਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਚੱਲੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਮਕ ਦਮਕ ਭਰੇ ਭਰਮ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਦੇ ਦਿੰਦਾ, ... ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ, ਕੋਈ ਆਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸ਼ਾਬਦੀਅਤ ਦੇ ਬਾਹਰ ਤਾਂ ਹਰ ਗੱਲ ਖੌਫ ਅਤੇ ਹਨੂਰਾ ਹੈ।

‘‘ਬੈਠੀਤਾ’’ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ‘ਤੇ ਵੋਲਟੇਅਰ, ਡੇਵਿਡ ਹਯੂਮ ਅਤੇ ਬਾਮਸ ਪੇਅਨ ਵਰਗੇ ਬੇਵਿਸ਼ਵਾਸਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਪੌਲਸ, ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਪੋਲੀਕਾਰਪ ਵਰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਅੰਨੰਦ ਭਰੇ ਭੂਬਸੂਰਤ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਮਸੀਹੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੌਤ ਵੇਲੇ ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੋਨੇ ਤੋਂ ਵੀ ਕੀਸਤੀ ਹੈ।

ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਛਾਇਏ

ਮਸੀਹੀਅਤ ਦਾ ਖਾਸ ਮਕਸਦ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਖਾਸ

ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਿੱਖਿਆ

ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। 1550 ਅਤੇ 1700 ਵਿਚਕਾਰ ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਵੀਹ ਵੱਡੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਸਰੀਕਾ ਵਿਚ ਲਗਭਗ ਹਰ ਵੱਡੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਧਾਰਮਿਕ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿਚ ਬੇਵਿਸ਼ਵਾਸਿਆਂ ਦੀ ਘੁੱਸਪੈਠ ਅਫਸੋਸਨਾਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਬਾਈਬਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉੱਥੋਂ ਦੀ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ ਸਭ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵੱਧ ਹੀ ਮਿਲੇਗੀ।

ਸਾਹਿਤ

ਵਧੀਆ ਸਾਹਿਤ 'ਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਐਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀਆਂ ਸਭ ਕਿਤਾਬਾਂ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਨਿੱਕਲੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਤਤਾ ਦੇ ਕਾਰਣਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹਦੇ ਚਾਰ ਸਾਹਿਤਕ ਗਣ, ਵੰਨ ਸੁਵੰਨਤਾ (ਭਿੰਨਤਾ, ਅਨੇਕਤਾ), ਸ਼ਕਤੀ, ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਆਪਕਤਾ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਆਧੁਨਿਕ ਛਪਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਛਪਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਛਪਣ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ ਬਾਈਬਲ ਹੀ ਸੀ। 'ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੱਧੜੇ ਦੀ ਕਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਬੁਣਾਈ ਸਜਾਵਟ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹਦਾ ਐਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਭਾਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਦੇ ਨਿੱਕਲਣ ਨਾਲ ਹੀ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਧਾਰੇ ਸਿੱਧੇ ਹੋਣ ਤੇ ਪੂਰਾ ਕੱਪੜਾ ਹੀ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।'

ਕਲਾ

ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਸ਼ਹੂਰ ਲਿਉਨਰਡੇ ਦਾ ਵਿੱਸਿ ਦੇ ‘‘ਦ ਲਾਸਟ ਸੱਪਰ,’’ ਰਫਾਇਲ ਦੇ, ‘‘ਦ ਸਿਸਟਾਈਨ ਮੈਡੋਨਾ,’’ ਵੈਨ ਡਿੱਕ ਦੇ ‘‘ਫਾਈਸਟ ਐਂਡ ਦ ਟ੍ਰਾਈਬਿਊਟ ਮਨੀ’’ ਅਤੇ ਰੈਮਬੈਂਡਟ ਦੀ ‘‘ਦ ਪ੍ਰੋਡਿਗਲ ਸਨ’’ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ।

ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੰਸਾਰ

ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦੋ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਵੀ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦਾ ਖਮੀਰ ਗਿਆ ਉੱਥੋਂ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਰੁਹਾਨੀ ਬਦਲਾਅ ਜ਼ਰੂਰ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਦਲਾਅ ਐਨਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਸਮੁੰਦਰ ਬਣਾਉਣਾ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਬੁਦਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ‘‘ਇਕ ਅਨਪੜ੍ਹ ਤਰਖਾਣ’’ ਵੱਲੋਂ ਭਰ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜ਼ਿਨ੍ਹੇ, ਅਫਲਾਤੁਨ, ਸੁਕਰਾਤ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ ਵਿਹਾਰਕ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਬੇਕਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਇਕ ਨਵੇਂ ਮਾਰਗ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੀ ਹੋਰ ਅਚਰਜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਧਰਮ ਵਿਚ ਲਿਆ ਕੇ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਨਾਮੁਖਿਕਿਨ ਲਗਦੀ ਸੀ। ਸੇਲਸਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘‘ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਅਸੱਭਿਆ ਲੋਕ ਏਸ਼ੀਆ, ਯੂਰਪ, ਲੀਬੀਆ ਵਿਚ ਇਕ ਧਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋ ਸਕਣਗੇ, ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।’’

ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਿਆਪਕਤਾ ਅਤੇ ਭਿੰਨਤਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਸਤਿਕ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਐਡਵਰਡ ਗਿੱਬਨ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੂਜੇ ਵਿਗਿਆਨ ਨਾਲੋਂ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕਾਰਣਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਝ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਜੋਸ਼, ਭਾਵਿੱਖ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਕਬਿਤ ਚਮਤਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਸ਼ੁੱਧ ਆਚਰਣ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੰਜ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਸੁਚੀ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਜਿਸੂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਨ। ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਐਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਫੈਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਢੂੰਘੇ ਅਧਿਐਨ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘‘ਰੋਮੀ ਜਗਤ ਵਿਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੱਚ ਮੰਨਦੇ ਹਨ; ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠ; ਅਤੇ ਨਿਆਂਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪਯੋਗੀ ਮੰਨਦੇ ਸਨ।’’

ਮਸੀਹੀਅਤ ਬਾਰੇ ਬੇਵਿਸ਼ਵਾਸੇ ਲੋਕ ਭਾਂਵੇਂ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿਣ ਪਰ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਇਹਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖੁਦਾ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਕੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਪੁਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਉਹ ਰੁੱਖ ਦੀ ਓਸੇ ਟਹਿਣੀ ਨੂੰ ਕੱਟ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਸਾਰ

ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਲਗਭਗ ਹਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਇਹਦੀ ਅਜਥ ਪਹੁੰਚ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਪੁਸਤਕ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪਛਾਣ ਦੁਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਤ ਇਹਦੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਬਰਦੰਡ ਰੱਸਲ, ਵਾਈ ਆਈ ਐਮ ਨਾਟ ਦੇ ਸਿਸਚਿਅਨ (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਸਾਈਮਨ ਐਂਡ ਸੁਸਤਰ, 1957), 93. ²ਜੋਨ ਬਾਰਟਲੋਟ, ਬਾਰਟਲੋਟ'ਜ਼ ਫੈਮੀਲੀਅਰ ਕੋਟੇਸੰਜ, 16ਵਾਂ ਅੰਕ, ਸੰਪਾ. ਜਸਟਿਨ ਕੈਪਲਿਨ (ਬੋਸਟਨ: ਲਿੱਟਲ ਐਂਡ ਕੰ., 1992), 89 ਵਿਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਲੁਕਰੇਟਿਸ, ਆਨ ਦ ਨੇਚਰ ਅਫ ਸਿੰਗਜ਼ਾ ³ਯੂਰੇਨਾ ਦਾ ਚੇਲਾ ਪੈਲੀਕਾਰਪ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸਮੁਰਨੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਗੰਹਨਮਾ ਬਣਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਅਾ ਦੀਆਂ ਸੌਤ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਸਨ। ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦਾ ਐਲਡਰ ਹੋਵੇਗਾ। ⁴ਐਡਵਰਡ ਗਿੱਬਨ, ਦਿ ਹਿਸਟਰੀ ਆਫ ਦ ਡਿਕਲਾਈਨ ਐਂਡ ਫਾਲ ਆਫ ਦ ਰੋਮਨ ਅੰਪਾਇਰ, ਬਾਰਟਲੋਟ 340 ਵਿਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ।